

Modlitbový zápas

ROK 2015

"Na твоjich múroch, Jeruzalem, ustanovil som strážcov: celý deň a celú noc nikdy nech nemlčia! Vy, ktorí upomínate Pána, nesmiete mať pokoja, kým nepostaví, kým neurobí Jeruzalem ozdobou na zemi!"

Iz 62, 6-7

ZMYSEL PÔSTU

Aby sme hlbšie prežili najväčšie sviatky, ktoré bezprostredne súvisia s našou spásou (Narodenie Krista, Jeho spasiteľnú smrť a Vzkriesenie,...), Cirkev ustanovila tradíciu dlhších pôstov.

Sv. Atanáž (4.stor.) v jednom z listov hovorí, že Veľký pôst je podmienkou, aby sme dôstojne svätili Veľkú Noc: „Kto pohŕda Veľkým pôstom a akoby bez záujmu a s nečistým srdcom vchádza do svätyně, ten nesväťí sviatok Veľkej Noci.“ V Západnej Cirkvi trvá pôstne obdobie od Popolcovej stredy do Veľkonočnej nedele. Zahŕňa šesť týždňov.

V starej tradícii Východnej Cirkvi sa soboty a nedele nepočítali medzi pôstne dni. Teda, aby sme dostali číslo 40, pôst bol predĺžený zo šiestich na sedem týždňov. Počas 40-dennice pôst vo Východnej Cirkvi trvá len 36,5 dňa. Sedem týždňov bez sobôt a nedeľ to je 35 dní. K tomuto

číslu treba pripočítať Bielu Sobotu a polovicu noci pred sviatkom Veľkej Noci, ktoré sú tiež pôstnymi a tak máme 36,5 dňa, čo predstavuje desatinu z celého roku.

Dlhší pôst pre každého kresťana – to je čas duchovného boja, na ktorom sa zúčastňuje aj duša, aj telo. Duša sa zúčastňuje skrze horlivejšiu modlitbu, pokánie, rozjímanie o posledných veciach a o utrpení Kristovom, skrze bdenie, praktizovanie čností a dobrých skutkov. Bez umŕtvenia tela duchovný pôst nie je úplný. Sv. Bazil Veľký hovorí: „Nakoľko odoberieš telu, natoľko dodáš svojej duši duchovného zdravia.“

Keď sa postíme, Boh nám odhalí svoj Boží poriadok nielen pre náš život, ale tiež pre životy tých, za ktorých máme zodpovednosť. Mnoho nedostatkov v našich domácnostiach pochádza z toho, že nebolo otcov, ktorí by sa postili a hľadali Božiu tvár prosiac, aby im Pán zjavil svoju vôľu. Pán potrebuje Mojžišov, ktorí by pred Ním padli na kolena a postili sa

staršia sestra v šiestom a najmladšia v 1. triede. Nemali sme ani predstavu ako „hospodáriť“. Spomínam si, ako sme na zimu dali zemiaky do pivnice, ale nezavreli sme okná, a tak nám všetky zemiaky zmrzli. A my sme ich potom také varili a jedli. Boli to ťažké časy. I v dome na stole zamrzala voda. Cítila som sa zle, plakala som a túžila za mamou, nech už bola, aká bola, predsa to len bola moja mama. Nech jej Boh všetko odpustí! Vtedy som si kľakla pred obrazom Panny Márie a s plačom som povedala: „Matka Božia, Ty si moja Mama!“ A Panna Mária sa o mňa postarala ako dobrá mama.

Týždeň pred odchodom zo Švédska domov mi v hlave vírila jedna myšlienka: „Je potrebné,

aby si si urobila púť s ružencom v rukách a poďakovala Panne Márii za všetky milosti, ktoré ti v živote vyprosila.“

Keď sme sa vrátili domov, manžel hovorí: „Ideme do L. na operáciu!“ Odpovedala som: „Najskôr pôjdeme poďakovať za všetko našej Nebeskej Matke!“ A tak sme šli. Celú cestu na odpustové miesto i späť sme sa modlili. Boh sa ma tam mocne dotkol – uvedomila som si, ako som sa k Nemu celý život správala – ako som šomrala, vyčítala prečo to a to nie je tak a tak, aj mnoho iných hriechov, ktoré som dovtedy nevnímala alebo si ich ospravedľňovala. Úprimne som sa za to všetko kajala. Modlila som sa na kolénach, aj keď som mala pocit, akoby boli porezané nožom. Po-

tom som pocítila uľahčenie - niečo sa so mnou stalo.

Po tej púti som zašla do lekárne dokúpiť si lieky a vtedy mi veľmi silno prišla na um myšlienka: „Veď ty ich už nepotrebuješ!“ Akože nepotrebujem? Veď som chorá! – pomyslela som si a kúpila ich, ako vždy predtým. Ale naozaj som ich už viac nepotrebovala. Zostali ležať na poličke 3 mesiace. Potom som ich vyhodila. Boh ma uzdravil na orodovanie Panny Márie.

Po tejto udalosti sa mi narodili ešte 2 deti – chlapec a dievčatko. Dcéрка sa narodila na sviatok Panny Márie, preto som jej dala meno Mária. Chválim Pána za všetko.

Ludmila

AKO SA MODLIŤ ?

Motivácia

Modlíme sa za obrátenie, duchovné prebudenie a záchranu Slovenska. Podstatou je konať pokánie za seba i za národ a s naliehavosťou volať k Bohu za záchranu slovenského národa. Boh sľubuje, že ak národ bude konať pokánie v úprimnej modlitbe, a tak sa bude nepretržite modliť, slovenský národ bude zachránený pred autogenocídou - homosexualizmom, gender ideológiou a juvenilnou justíciou, ktorá odoberá deti z dobrých rodín bez udania vážneho dôvodu. Modlitbový zápas tvorí:

1. Svätá hodina od 20:00 do 21:00 hod. je pre všetkých modlitebníkov spoločná, modlí sa ju každý tam, kde je. Ideálne je, keď sa kresťanské rodiny modlia svätú hodinu spoločne. Je možné sa modliť sv. ruženec, spievať kresťanské piesne, čítať z Písma alebo použiť modlitbové modely pre svätenie nedele. O 21:00 hod. dávajú niektorí biskupi a kňazi požehnanie, predovšetkým modliacim sa. Je dobré

upozorniť, aby ľudia chorí a spútaní otrckými okovami zlého (alkoholom, hracími automatmi, nečistým duchom, okultnými putami) s veľkou vierou prosili Pána Ježiša za oslobodenie a s vierou prijímali v túto hodinu požehnanie. Počas sv. hodiny, aj počas modlitbovej stráže, je dôležité mať konkrétny úmysel, za čo sa modliť. Počas modlitby si uvedomovať Božiu prítomnosť a pravdu, že „Bohu nič nie je nemožné“ (Lk 1,37) a so živou vierou sa na Neho obrátiť. Vzorom pre túto modlitbu nech sú nám Abrahám, Jakub, Mojžiš, Eliáš, Nehemiáš, Judit a Panna Mária.

2. Modlitbová stráž. Jednu modlitbovú skupinu tvorí 23 ľudí. Každý člen má jednu konkrétnu hodinu dňa modlitbovú stráž (20:00 – 21:00 hod. je spoločná). Takto sa modlí celý deň nepretržite. Za skupinu je jeden zodpovedný. Je dobré, aby všetci mali zoznam svojej modlitbovej skupiny. Táto skupina sa modlí nepretržite týždeň (7 dní) svoje modlitbové stráže. Potom má tri týždne prestávku. Medzitým sa modlia

iné tri skupiny vždy po týždni. Aktivista každej skupiny, nielen stráže zorganizuje, ale aj bdie nad tým, aby sa v tomto rytme modlili celý rok. Stráže sa striedajú vždy v nedeľu o 21:00 hod.

Režim modlitbových skupín:

1. týždeň: Bratislava a okolie,
2. týždeň: Považská Bystrica a okolie,
3. týždeň: Žilina a okolie,
4. týždeň: Nitra, Galanta, Lučenec a iné.

Odporúča sa: Pred 7-dňovou strážou, najlepšie v nedeľu, sa skupina stretne a podajú sa návrhy, za čo je potrebné sa modliť. Je dobré, aby sa na modlitbách bojovalo za aktuálne problémy vo svojom najbližšom okolí (napr. za problémy rodiny, za zamestnanie, za obrátenie nejakého človeka, za uzdravenie, za oslobodenie od alkoholu, za obrátenie kňaza...). Môže sa lósom určiť úmysel, ak je viac návrhov. Po skončení 7-dňovej modlitbovej stráže sa skupina (v nedeľu) podelí so svojimi skúsenosťami z modlitbového zápasu.

Modlitba vytrvalá, pokorná a vrúcna dosiahne bez pochyb alebo, z ktorého sa nikdy nevráti nevyslyšaná. (Sv. Bernard)
„Slovensko nezachráni nikto, iba Boh. Ale On to neurobí bez Teba!“ (citát otca biskupa Rudolfa Baláža, 12. 7.1997, Žilina)
Toto sú výzvy ktoré by mal každý kresťan zodpovedne realizovať.

Kontaktná adresa: Eva Somrová, Sládkovičová 586, 017 01 Považská Bystrica.
Prosíme Vás, pošlite nám vaše svedectvá a skúsenosti s modlitbou. Tento časopis si robíte sami.

bách. „Ktovie, azda sa Boh odvráti a zmiluje sa; odvráti sa od svojho hnevu a nezahynieme.“ (Jon 3,9)

Aký je zmysel pôstu?

Pôst má byť vyjadrením nášho pokánia a ako hovorí Sväté Písmo, nemáme si roztrhnúť svoj odev, ale svoje srdce pred Bohom. Má mať uzdravujúci charakter pre našu dušu, má nás učiť disciplíne. Je také staré príslovie: „Človek je natolko človekom, naľakolko dokáže zaprieť sám seba.“ Človek, ktorý je otrokom svojich vášní alebo ilúzií, je skutočným otrokom, ale pánom je ten, kto si dokáže rozkázať.

Avšak nestačí sa len postiť, ale súčasne sa treba zbaviť hriechov a starých zlozvykov. A práve s vierou, modlitbou a pôstom je úzko spojené obrátenie.

Takým obrátením je očistenie srdca. Z nečistého srdca vychádza na svet všetok egoizmus, samolúbošť, klam, násilie a vojny (porov. Mt 15,19). Tento akt obrátenia musí každý človek urobiť sám. Je to slobodný osobný akt, pri ktorom sa človek s plnou zodpovednosťou zmieruje s Bohom a s ľuďmi. Len skrze modlitbu, pôst, obrátenie a prehĺbenie viery zavládne Boží mier, pokoj a zmierenie medzi ľuďmi a medzi národmi.

„Či nie to je pôst, ktorý sa mi ľúbi, keď rozviažete zväzky zločinné a roztvoríte zvierajúce putá, prepustíte zlomených na slobodu a rozlámate každé jarmo?“ (Iz 58,6).

V súčasnosti znejú slová o pôste pre mnohých ako neaktuálne, zastarané a jednoducho škodlivé. Pôst dodržiaval sám Pán prebývajúc na zemi... Ježiš Kristus hrdinskou zdržanlivosťou premohol nepriateľa a dal nám túto zbraň, preto prax pôstu v Cirkvi existovala od dávnych

čas. Kedysi Kristova Cirkev poslušne nasledovala Pána Ježiša, len v poslednom čase sa pôst takmer stratil z kresťanských praktík. Pôst má veľkú cenu.

V súčasnej dobe sa stalo moderným vegetariánstvo. Je spojené s reinkarnáciou, ktorá popiera základné pravdy Evanjelia (jediného Boha, nesmrteľnosť ľudskej duše, hriech, odpustenie hriechov skrze Kristovu smrť na kríži, Boží súd, večný život a večné zatratenie). Ani Pán Ježiš ani apoštoli neboli vegetariánmi. Každý rok jedli veľkonočného baránka. Pán Ježiš, apoštoli, prví kresťania a všetci kresťania, ktorí sa zodpovedne postavili k svojej viere, sa postili. Forma pôstu bola u nich rôzna. V prvom tisícročí kresťania obyčajne praktizovali pôst o chlebe a vode.

Modlitba a pôst ako služba Bohu

O prorokyni Anne, ktorá sa prišla pokloniť Dieťatku Ježišovi do chrámu, je povedané: „Z chrámu neodchádzala, vo dne v noci slúžila Bohu pôstom a modlitbami.“ (Lk 2,37)

Viedla život celkom zasvätený Bohu, ako rehoľníčka v Božom dome, postiac sa dňom i nocou, a asi päťdesiat rokov neopustila svätýňu. Boh jej vzal manžela po siedmich rokoch spoločného života. Anna bola povolaná do omnoho dôležitejšej úlohy, ako je byť manželkou a matkou. Bola povolaná k tomu, aby sa modlila a postila za príchod Mesiáša.

Možno sa aj tvoje manželstvo rozpadlo, zdá sa ti, že nemáš budúcnosť. Tvoje srdce volá: „Prečo, Pane, prečo?“ Možno ti Boh pripravuje omnoho krajšiu budúcnosť, o akej sa ti ani nesnívalo. Čas zlomenia a skúšky je pre teba obdobím stretnutia sa s Bohom. Priblíž sa k Nemu, hľadaj Ho v modlitbách a pôste. Odovzdaj Mu navždy celý svoj život.

Je isté, že nájdeš Boha, a vtedy nájdeš aj odpoveď.

Vaša redakcia

V čom spočíva šťastie človeka

Futbal bol centrom môjho života. Sníval som som o tom, že raz budem hrať za „Dynamo“, preto som každý deň poctivo trénoval. Keď pršalo alebo padal sneh – prežíval som najnešťastnejšie dni – lebo sa nedal hrať futbal. Ten bol zmyslom môjho života. Mojm futbalovým vzorom bol Blochin. Keď malo „Dynamo“ hrať v neďalekom meste, urobil som všetko preto, aby som na tom zápase bol. V mojej izbe na stene visel veľký plagát Blochina a ja som sa ako jeho veľký fanúšik predieral cez nával ľudí, aby som od neho získal osobný autogram. A tu sa stalo niečo, čo som nečakal – futbalista ma hrubo odsotil a niečo nepríjemné utrúsil na moju adresu. Vyšiel som z tej tlačnice ako obarený. V jednej chvíli sa rozpadlo to, bez čoho som si nevedel predstaviť svoj život. Bol som tak veľmi sklamaný, že som už viac nechcel byť futbalistom.

Vtedy som prvý raz rozmýšľal nad tým, čo je skutočným zmyslom života a v čom spočíva šťastie človeka.

Prešlo niekoľko rokov, skončil som školu a nastúpil na základnú vojenskú službu. Tam som zažil na vlastnej koži šikanu. Dôvodom bolo, že som pochádzal zo západnej Ukrajiny a bol som veriaci. Musel som robiť poskoka nielen starším vojakom, ale aj chlapcom z Ázie – muslimom.

Raz sa stalo, že som zostal v kasárňach z „bažantov“ len ja sám a „mazákov“ bolo niekoľko. Keď ma „zo zábavy“ napadli s ko-

vovými prútmi v rukách, zo strachu som sa zamkol v jednej miestnosti. Kričali, aby som otvoril a vyhrážali sa mi smrťou. Nemal som na výber: ak otvorím, môžu ma zabiť, ak neotvorím, vylomia dvere a čaká ma to isté (na vojne sa stávalo všeličo...). V tej chvíli som vedel, že mi nik nemôže pomôcť - nikto okrem Boha. Hľadiac smrti do očí, povedal som Bohu: „Bože, ak zostanem živý, dám svoj život Tebe. Prosím, pomôž mi!“

Hneď ma naplnil dosiaľ nepoznaný pokoj a v srdci som s istotou vedel, že im mám otvoriť, že Boh bude so mnou.

Otvoril som – od prekvapenia ostali stáť ako prikutí do zeme. Pozerali raz na mňa, potom na seba vzájomne. Potom vo svojom jazyku niečo prehodili, obrátili sa a odišli. Aj ja som stál bez pohnutia a nemohol som uveriť, že som živý.

Doslúžil som vojenskú základnú službu a keď som sa vrátil domov, všetci sa ma vypytovali, čo zamýšľam robiť vo svojom živote ďalej. Ja som sa iba usmieval, lebo som to dobre vedel. Môj život mi už nepatrilo. Šiel som do kláštora a zasnubil sa Bohu.

Odvtedy prešlo veľa rokov. Možno skoro uvidím svojho Pána tvárou v tvár. Ďakujem Mu za to, ako ma viedol – i keď som tomu často nerozumel. Dnes viem, že všetkým tým, čo dopustil v mojom živote – sledoval dobro mojej duše.

rehoľný kňaz, Ukrajina

Skúška z filozofie

Dva semestre sme mali v škole filozofiu. Na konci roku mala z nej byť skúška. Prosila som

Pána Ježiša, aby som sa nemusela tento predmet učiť, pretože tie často nezmyselné a divné názory rôznych filozofov škodia mojej duši. Povedala som Pánu Ježišovi, že chcem žiť z Jeho Slova a nie z filozofie. Termín skúšky ma zastihol celkom nepripravenú. Cestou na skúšku som si formulovala vety, ktoré poviem skúšajúcemu. Vošla som do kabinetu, podišla k stolu a nadýchla sa, že poprosím skúšajúceho o možnosť prísť inokedy. Ale on ma predbehol a povedal mi, že si mám vytiahnuť otázku a začať sa pripravovať. Od prekvapenia som si automaticky vylosovala otázku a sadla si do lavice. „Čo to robím? Veď nie som pripravená!“ – vírilo mi v hlave. „Duchu Svätý, čo to robím, pomôž mi, prosím...“ Len som sedela v lavici a volala Svätého Ducha, pretože On bol moja jediná nádej a záchrana. A Duch Svätý prišiel. Pomohol mi neočakávaným spôsobom. Naraz totiž počujem, že skúšajúci dal otázku jednému študentovi, a pretože ten nevedel odpovedať, sám začal hovoriť odpoveď. A presne toto bolo prvým bodom mojej otázky. Rýchlo som si to zapísala. „Aspoň niečo“, pomyslela som si. Potom podobným spôsobom prišla pomoc aj k ostatným bodom. Bol to zázrak. A to ešte nebolo všetko.

Vo chvíli, keď som odpovedala, mi Boží Duch dal svetlo - konkrétny príklad. Bez toho, aby som sa nad ním zamyslela, uviedla som ho ako odpoveď. Skúšajúci sa obrátil na všetkých prítomných: „Vidíte, človek vie nielen definície, v téme sa orientuje, ale ešte aj príklad uvedie! Výborne! Môžete ísť!“ A do indexu mi napísal „jednotku“. Neverila som svojim očiam a ušiam. Z kabinetu som vyšla ako vo sne. Celú cestu domov som ďakovala

Bohu.

Na koniec svojho svedectva chcem ešte dodať, že na skúšky je potrebné sa zodpovedne pripravovať. Ja som sa filozofiu neučila preto, lebo som vedela, že som príliš slabá a tento predmet by poškodil moju dušu.

V škole som sa vždy modlievala: „Pane Ježišu, všetky problémy, ktoré mám, odovzdávam do Tvojich rúk.“ Každá skúška bola svedectvom Božej dobroty.

študentka VŠ

Ty si moja mama!

Žila som v duchu tohto sveta, hoci som sa pokladala za kresťanku. Ráno a večer som sa pomodlila „Otče náš“ a „Zdravas“ a v nedeľu som si „odfajkla“, že som bola na sv. omši. Myslela som si, že svätý život je len pre kňazov, rehoľníkov a ja sa už nejak do toho neba dostanem.

Ale Boh, ktorý nechce smrť hriešnika, ale aby sa obrátil a žil (por. Ez 33, 11) ma nenechal bežať širokou cestou do záhuby, a preto prišlo utrpenie. Moje problémy so štítnou žľazou prerástli do rakovinového nádoru. Boli to vlastne 3 nádory. Operáciu som odkladala, pretože nám stále chýbali peniaze.

Už 12 rokov chodíme s manželom za zárobkom do Švédska, ale operácia sa prekladala, pretože raz bolo potrebné jedno, potom niečo iné... A ja som postupne došla až do takého stavu: hrdlo - hrubé, ja - chudá, zadýchavala som sa a lieky mi už nepomáhali.

Keď som bola malá, opustila nás mama. Bolo nám ťažko. Otec pil a doma sme zostali 3 dievčatá. Hoci sme bývali na dedine, nikoho nezaujímalo, ako žijeme. Ja som bola vtedy v 5. ročníku,